

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3825/23
17.5.2024.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Јасне Беловић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа Петар Настић, адвокат из Београда, Булевар краља Александра 106, против тужених ВВ и ГГ из ..., које заступа Ненад Јанковић, адвокат из Београда, Милентија Поповића 29/19, ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о жалби туженог ГГ изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 2172/20 од 09.02.2023. године, у седници већа одржаној 17.05.2024.године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог ГГ и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 2172/20 од 09.02.2023. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2172/20 од 09.02.2023. године, ставом првим изреке, констатовано је да је тужба тужилаца повучена у односу на туженог ВВ из ... Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је Уговор о поклону закључен између ВВ као поклонодавца и ГГ као поклонопримца, оверен код Другог основног суда у Београду под Ов.бр. 26715/2014 од 31.03.2014. године, којим је ВВ као поклонодавац пренео у власништво ГГ следеће непокретности: стан бр. 1, стан/приземље, спрат и поткровље, користе површине 184 м², 4,5 соба, који је уписан као посебан део породичне стамбене зграде у улици ... бр. ..., изграђен на катастарској парцели бр. ..., уписане у Лист непокретности бр. ... КО ...; породичну стамбену зграду површине у габариту 80 м² која се састоји од ПО+ПР+СК+ПК, израђена на кат.парц.бр. ... уписане у Лист непокретности бр. ... КО ... у улици ... бр. ...; помоћној згради бр. 5, површине у габариту 47 м², изграђене на кат.парц.бр. ... КО ..., Лист непокретности бр. ..., не производи правно дејство према тужиоцима у обиму потребном за намирење потраживања тужилаца према поклонодавцу ВВ из ... и то тужиоца АА у износу од 73.500,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом на износ од 73.500,00 евра по

стопа коју одређује Европска централна банка почев од 01.10.2008. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до исплате у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећање за 8 процентних поена и тужиоца ББ у износу од 30.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом на износ од 30.000,00 евра по стопи коју одређује Европска централна банка почев од 01.10.2008. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до исплате у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећање за 8 процентних поена, па се обавезује тужени ГГ да призна и трпи да тужиоци наведено потраживање могу намирити продајом непокретности које су предмет наведеног уговора о поклону и то: стана бр. 1, стан/приземље, спрат и поткровље, корисне површине 184 м², 4,5-собан, који је уписан као посебан део породичне стамбене зграде у улици ... бр. ..., изграђен на катастарској парцели бр. ..., уписане у Лист непокретности бр. ... КО ...; породичне стамбене зграде површине у габариту 80 м² која се састоји од ПО+ПР+СК+ПК, израђена на кат.парц.бр. ... уписане у Лист непокретности бр. ... КО ... у улици ... бр. ...; помоћне зграде бр. 5, површине у габариту 47 м², изграђене на кат.парц.бр. ... КО ..., Лист непокретности бр. ... Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужених за прекид поступка. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ГГ да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 571.125,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд обавезе туженог ВВ да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени ГГ побијајући је у ставу другом, трећем и четвртим изреке, због свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане одлуке применом члана 386 ЗПП (“Сл. гласник РС”, бр.72/2011 са изменама и допунама), Апелациони суд изводи закључак да је жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на које Апелациони суд пази по службеној дужности, док се у жалби неосновано указује на повреду из тачке 12 наведене законске одредбе, с обзиром да изрека пресуде у побијаном делу јасна, у сагласности је са изнетим разлозима који су потпуни и непротивречни.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоци су са туженим ВВ и ... закључили 30.09.2008. године Споразум о суфинансирању изградње стамбене зграде којим је била предвиђена изградња стамбене зграде у улици ... у ..., коју ће градити на градском грађевинском земљишту на катастарској парцели ... КО ... Тужилац АА је као први финансијер исплатио инвеститорима 80.000,00 евра о чему је сачињена признаница, а од наведеног износа му је враћено 6.500,00 евра, док је финансијски улог другог суфинансијера, овде тужиоца ББ 30.000,00 евра, што је он по признаници исплатио 04.09.2008. године. До реализације правног посла никада није дошло. Према решењу Агенције за привредне регистре БД 11435/2014 од 30.02.2014. године ... је брисана и уписана је ... у ликвидацији, док је према подацима на сајту Агенције за привредне регистре, ... брисана као привредно друштво 08.09.2020. године.

Пресудом Привредног суда у Београду П 4506/16 од 15.03.2017. године, ставом првим изреке одбачена је тужба у делу у коме су тужиоци АА и ББ тражили да суд раскине Споразум о суфинансирању и изградњи стамбене зграде од 30.09.2008. године, ставом другим, усвојен је евентуални тужбени захтев и утврђено је да је раскинут Споразум о суфинансирању и изградњи стамбене зграде од 30.09.2008. године закључен између тужиоца АА и ББ, туженог ... у ликвидацији и ВВ, због неиспуњења обавезе тужених, ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца па су обавезани тужени... и ВВ да тужиоцу АА солидарно исплате 73.500,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, а тужиоцу ББ износ од 30.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је ставом четвртим изреке, одбијен тужбени захтев у делу којим су тужиоци тражили исплату камате од 0,5% месечно на износ главног дуга досуђен у ставу трећем изреке и то почев од 01.10.2008. године па до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев за одређивање привремене мере, док су ставом шестим изреке обавезани тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5523/2018 од 11.10.2018. године усвојена је жалба тужиоца па је укинута пресуда Привредног суда у Београду П 4506/16 од 15.03.2017. године у ставу четвртм изреке, а пресуда је потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке, док је ставом трећим изреке одбачена жалба туженог ВВ изјављена у односу на став пети изреке пресуде.

Пресудом Привредног суда у Београду П 5597/18 од 30.01.2019. године обавезани су тужени ... у ликвидацији и ВВ да тужиоцу АА солидарно исплате законску затезну камату на износ од 73.500,00 евра по стопи коју одређује Европска централна банка почев од 01.10.2008. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до исплате у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8 процентних поена, као и да тужиоцу ББ исплате на износ од 30.000,00 евра камату по стопи коју одређује Европска централна банка почев од 01.10.2008. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до исплате у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8 процентних поена, као и да им накнаде трошкове поступка. Ова пресуда постала је правноснажна и извршна 24.04.2019. године у ставу првом и другом изреке.

Према потврди јавног извршитеља ... Ии бр. 284/2019 од 08.02.2022. године у извршном поступку који се води пред јавним извршитељем у предмету Ии 284/2019, покренутом по решењу о извршењу Другог основног суда у Београду Ии 1545/19 од 17.06.2019. године, на основу извршних исправа, пресуда Привредног суда у Београду П 4506/16 од 15.03.2017. године и Привредног суда у Београду П 5597/18 од 30.01.2019. године, извршни дужник ВВ нема имовине из које би се наплатило потраживање извршних поверилаца АА и ББ.

Према Уговору о поклону овереног код Другог основног суда у Београду Ов I бр. 27615/2014 31.03.2014. године закљученом између ВВ, као поклонодавца и ГГ, као поклонопримца поклонодавац поклања поклонопримцу стан бр. 1, стан кроз приземље, спрат и поткровље, корисне површине 184 м², 4,5-собан који је уписан као посебан део породичне стамбене зграде у ул. ... бр. ..., изграђена на кат. парц. бр. ..., уписан у Лист непокретности бр. ... КО ..., породичну стамбену зграду површине у габариту 80 м², а

која се састоји од ПО+ПР+СК+ПК изграђена на катастарској парцели бр. ..., уписана у Лист непокретности бр. ... КО ... у ул. ... бр. ... и помоћну зграду бр. 5, површине у габариту 47 м², изграђену на кат. парц. бр. ... КО ..., Лист непокретности бр. ..., те да је поклонопримац сагласан да са учињеним поклоном и прима поклоњену непокретност са захвалношћу.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања, с позивом на одредбе члана 280 и 281 Закона о облигационим односима, првостепени суд је извео закључак да је тужбени захтев тужиоца основан, као што је одбио предлог тужених за прекид овог поступка до правноснажног окончања парнице пред Привредним судом у Београду П 4506/16, а нежалбеним ставом првим изреке констатовао да је тужба повучена у односу на туженог ВВ.

Правилно је првостепени суд ставом трећим изреке, одбио предлог тужених за прекид овог поступка до правноснажног окончања парнице П 4506/16 (раније 916/14), с обзиром да је Привредни суд донео правноснажну и извршну пресуду П 4506/16 од 15.03.2017. године.

Наведена одлука је у ставу другом изреке, резултат правилно утврђеног чињеничног стања које је засновано на правилној оцени изведених доказа, а на тако утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио материјално-правне одредбе.

Одредбом члана 280 Закона о облигационим односима (у даљем тексту “ЗОО”) прописано је да сваки поверилац чије је потраживање доспело на наплату и без обзира кад је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету поверилаца (став 1). Сматра се да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоачевог потраживања (став 2).

Чланом 281 ЗОО прописано је да теретно располагање може се побијати ако је у време располагања дужник знао или могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је трећем лицу са којим је, или у чију је корист правна радња предузета то било познато или могло бити познато (став 1). Ако је треће лице дужников супруг или сродник по крви у правој линији или побочној линији до четвртог степена, или по тазбини до истог степена, претпоставља се да му је било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцима (став 2). Код бесплатних располагања и са њима изједначених правних радњи, сматра се да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима и за побијање тих радњи не захтева се да је трећем лицу то било познато или могло бити познато (став 3).

Према правилном становишту првостепеног суда, тужиоци имају доспело потраживање према туженом ВВ по основу Споразума о суфанансирању изградње стамбене зграде који он није реализовао, а које потраживање је утврђено извршним пресудама Привредног суда у Београду П 4506/16 од 15.03.2017. године и П 5597/18 од 30.01.2019. године. Правилност закључка о доспелости потраживања тужиоца у време закључења предметног уговора о поклону, према становишту жалбеног суда произлази из правноснажно окончаног поступка вођеним пред Привредним судом у Београду у

коме је указано на доспелост обавезе враћања од 01.10.2008.године, а од када су тужени обавезани на исплату камате на износ главног дуга. Тужени ВВ е закључењем Уговора о поклону са туженим ГГ, као поклопримцем располагао својом непокретном имовином и на тај начин онемогућио поступак спровођења извршења на својој имовини по основу извршних исправа (наведених пресуда Привредног суда у Београду), због чега се сматра да је наведена правна радња предузета на штету поверилаца, јер услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоцевог потраживања, (што у овом случају произлази из потврде јавног извршитеља ... Ии бр. 284/19 од 08.02.2022. године, узевши у обзир и чињеницу да је привредно друштво које је солидарни дужник брисано из регистра). Правилно првостепени суд даље цени и да се код бесплатног располагања, као у овом случају, сматра да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима, те да се не захтева да је трећем лицу (овде поклопримцу) то било познато или могло бити познато, посебно јер је тужени ГГ син туженог ВВ. Правилно се првостепени суд позива на то да је циљ побијања правних радњи дужника, да се штета отклони и повериоцу омогући наплата потраживања у целини, а услед извршења штетне радње дужник нема довољно средстава за испуњење потраживања повериоца.

Првостепени је на основу резултата целокупног поступка, изнео јасне разлоге о томе које чињенице сматра доказаним, правилном применом члана 8 ЗПП, због чега је утврђено чињенично стање, супротно наводима жалбе, засновано на правилној оцени изведених доказа, појединачно и у међусобној вези. Код чињенице да је реч о бесплатно располагању имовином од стране туженог ВВ, као дужника, у односу на које се сматра да је дужник знао да предузетим располагањем наноси штету повериоцима и да се за побијање тих радњи не захтева да је трећем лицу то било познато или могло бити познато, правилно, а супротно жалбеним наводима, првостепени суд закључује да је сувишно извођење доказа саслушањем парничних странака.

С обзиром да вваљаност предметног уговора о поклону ни на који начин није доведена у сумњу, а посебно у односу на предмет уговора, неосновано је позивање у жалби да суд није извео као потребан доказ вештачењем преко вештака одговарајуће струке, на околност идентификације постојања предметних непокретности садржаних у уговору о поклону

Неосновано је указивање у жалби туженог да је тиме што није означен и ВВ (у односу на кога је тужба повучена), пасивна легитимација непотпуна, јер је одредбом члана 283 став 2 ЗОО прописано да се тужба за побијање дужникових правних радњи, подноси против трећег лица са којим је, или у чију је корист предузета правна радња која се побија, односно против његових универзалних правних следбеника.

Остали жалбени наводи су били предмет оцене, али како нису од значаја за другачије одлучивање, нису посебно образлагани.

Правилна је одлука о трошковима поступка, која је резултат правилне примене члана 153,154 и 163 ЗПП док жалбеним наводима правилност такве одлуке није доведена у питање.

Из изложених разлога, применом члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Суд је имао у виду да је у ставу другом изреке побијане пресуде, у односу на опис породичне стамбене зграде површине у габариту 80 м², која је уписана у Лист непокретности бр. ... КО ... у ул. ... бр. ..., приликом означања катастарске парцеле на којој је зграда изграђена, уместо броја ... уписано ..., али налази да то није представљало сметњу за доношење одлуке о жалби, а реч је о недостатку који суд сагласно члану 362 ЗПП, у свако доба може отклонити.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић